

JUL OCH NYÅRSHÄLSNING 2012

Kära medlemmar!

Om jag i en mening blev uppmanad att fånga upplevelsen av år 2012 blir jag nödsakad att formulera den ungefär så här:

Under år 2012 har det gjorts väldigt tydligt för alla oss som lever med funktionsnedsättningar hur beroende vi är av politiska beslut – både fattade och icke fattade, myndigheter och gängse uppfattning av styrkan på samhällsekonomin.

Politiskt har vi i positiv mening varit så gott som osynliga. Visserligen finns det ett gäng politiker som i all välmening skriver motioner om våra frågor, ställer frågor till ministrarna och tar initiativ till interpellationsdebatter. Aktiviteter som mest känns som glada tillrop. Fast intet ont om det, då det kanske också behövs.

Ännu har vi inte fått en lag som klassar otillgänglighet som diskriminering. Sedan Riksdagens arbetsmarknadsutskott i juni gav regeringen i uppdrag råder ånyo tystnad. Erik Ullenhags återkommande svar är ”beredning pågår, frågan är komplicerad”. Dessa ord har vi nu hört åtminstone de senaste 3 åren. Torsdagen före julafton har funktionshinderrörelsen stått utanför Rosenbad i 762 dagar sedan utredningen ”Bortom fagert tal – om bristande tillgänglighet som diskriminering” presenterades. Förbipasserande politiker i maktställning uttrycker välmenande beundran för vår uthållighet och kämpaglöd, men för övrigt inga besked. Attityden från dem är välmenande, men politiskt är vi tydligen en ickefråga.

När vi framhåller vår rätt till medborgarskap, krav på tydligare och skärpt lagstiftning mot diskriminering, frihet från granskande och integritetskränkande myndighetsutövning, ekonomisk jämlikhet och rätt till meningsfullt arbete. – **Ja det som är den konkreta innebörden av svensk funktionshinderpolitik som den framställs i politiskt antaga program och i FNs konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättningar** – möts vi av AVVAKTANDE VÄLVILJA.

Ett förhållningssätt som i sitt sammanhang – vår verklighet – är förnedrande och kränkande.

I maj 2012 redovisades i en särskild rapport Levnadsförhållanden bland personer med funktionsnedsättning i åldrarna 25 – 65 mätt med ULF (Socialdepartementet – 2012). Den visar en kompakt och upprörande bild av vår verklighet.

Våra villkor jämförs i rapporten med personer utan funktionsnedsättning. Och det är inga små eller marginella skillnader det är fråga om.

♣ Cirka 35 procent av personer med rörelsehinder åldern 25-64 år bedömer sin hälsa som

- dålig, medan endast ca 1 procent bland personer utan funktionsnedsättning gör det.
- ♣ För personer utan funktionsnedsättning i åldern 25-64 år var den genomsnittliga disponibla inkomsten under 2008 i genomsnitt ca 195 000 kr. Bland personer med rörelsehinder uppgick den till ca 171 000 kronor och för svårt rörelsehindrade till ca 130 000 kr.
 - ♣ Nio av tio personer utan funktionsnedsättning i åldern 25-64 år har ett förvärvsarbete. Det kan jämföras med två av tio i gruppen personer med stora rörelsehinder.
 - ♣ Cirka 64 procent av personer utan funktionsnedsättning har de senaste 12 månaderna gjort en semesterresa på minst en vecka, medan ca 20 procent av personer med rörelsehinder har under det senaste året gjort motsvarande semesterresa.
 - ♣ Cirka 68 procent av personer utan funktionsnedsättning har de senaste 12 månaderna varit på teater, konsert, museum eller liknande kulturevenemang. Cirka 25 procent av personer med funktionsnedsättningar har det senaste året varit på teater, konsert, museum eller liknande kulturevenemang.

Hur många av er har hört eller läst att massmedia uppmärksammat denna rapport? Hur många har hört ansvariga politiker rasa över sakernas tillstånd? Ingen förmodar jag. När jag googlade på rubriken fick jag tre träffar – alla med avsändare HANDISAM. Inga träffar från de större tidningarna, inga från radio eller TV och inga från något av de politiska partierna.

Varför osynliggörs denna verklighet? Varför leder den inte till berättigad upprördhet? Ett obehagligt svar är att den är förväntad, att den passar in i den allmänna föreställningen om vad det innebär att ha en funktionsnedsättning och att våra villkor fortfarande handlar om vård och omsorg. Vi existerar inte i det allmänna medvetande som likvärdiga medborgare.

Trots politiska mål som full delaktighet och jämlikhet och ratificerade FN konventioner sitter vi fast i vad jag vill kalla ett villkorat beroende.

Detta får till följd att en annan definition om vad det innebär att vara medborgare gäller för oss.

Några exempel ur verkligheten från året vi snart har bakom oss, som illustration av vad jag menar.

- ♣ Det betraktas inte som diskriminering när vi utestängs av hinder i den fysiska miljön. Istället – med Fredrik Reinfeldts ord – ses undanröjande av bristande tillgänglighet som ”Behjärtansvärda åtgärder”. Uttryck för en välviljans politik. Inte rättvisans politik!
- ♣ Det anses inte heller vara fråga om diskriminering och intrång i den personliga integriteten när assistansberättigade, genom särlagstiftning, inte anses trovärdiga nog att i likhet med andra medborgare anmäla förändringar som har betydelse för rätt till ett beviljat samhällsstöd. Istället för diskriminering ses det som uttryck för samhällsekonomiskt ansvar.
- ♣ Det var i stort sett politiskt tyst när Sacos samhällspolitiska chef Gunnar Wetterberg med missriktad omsorg om vårt välbefinnande tyckte att det skulle vara en bra affär för samhället att förpassa oss åter till institutionernas värld. Välfärdsfernissan är tunnare än man tror.

Boka in Landsmöte och vårt seminarium!

Fredag den 22 mars på förmiddagen kommer vi att ha vårt landsmöte. Platsen är ABF Huset, Sveavägen 41 (Sandlersalen), Stockholm. På eftermiddagen i anslutning till landsmötet planerar vi, som brukligt ett seminarium. Temat för seminariet blir ”En granskning av regeringens och oppositionens politik utifrån villkoren för människor med funktionsnedsättningar i dagens Sverige ur ett medborgarperspektiv.” En panel med politiker från riksdagspartierna bjuds in till seminariet.

NYTT ÅR = DAGS ATT BETALA MEDLEMSAVGIFTEN !!!

Medlemsavgiften för 2013 är oförändrad, 200 kr för ett år eller ett frivilligt högre belopp. När du betalar glöm inte att ange medlemskategori ("anser dig ha ett rörelsehinder" eller är solidaritetsmedlem) och aktuell e-post adress. Senast efter aprils utgång ska medlemsavgiften enligt vår stadga vara inbetald. Men varför vänta så länge. FörS postgironummer är: 17 90 25 -2.

GOD JUL och GOTT NYTT ÅR

önskar

Förbundet Rörelsehindrede

genom

Lars Hagström, ordförande